

CSONKA ZOLTÁN

Az ember, aki...

szárazon nyelik tárgyaim a port
 nemléteemből formáltam őket
 nem is tudom mióta rézsút a fény
 merev akár a földre esett kés
 mi után is? ...mi után? - - -
 az ember aki felismerte hogy nem ember-
 drámához ez épp elég
 évtizedekig írható az elátkozottság
 ősrajzos barlangjában,
 egy életen át játszható
 az ókori színház romjai közt...
 és írom és játszom beteljesítve a Kudarcot - - -
 ha nem is megnevezhetőek
 de legalább megszólíthatóak
 ha nem is tánccal, ha nem is szóval
 de legalább valami artikulátlan
 téblábolással, nézgelődéssel...
 mivé kell szólítanom téged éjszaka
 ki szólítana belőlem
 mivé kell szólítanom téged kő
 mivé kell nézmem téged ég
 mint amikor a szemre gödör zuhan.

(töredékek)

négy éve nem találkoztunk.
 van néhány fénykép rólad,
 mely nem készül el soha
 exponálási ideje végtelen
 van rólad néhány – albumba nem kerül
 ott maradt te, én, az erdőszáv, az ég
 végtelenített kioldásban.
 Négy éve – találkoztunk utoljára.

nem nézek a szemedbe... a szerelmi
 séma csak bádoglemez: kiégett vonat
 véccőblítőjének használati utasítása.
 ismerj jól, a sírás rozsdafoltjait...
 az el nem készült fotókat, minden magasztosságom...
 kényszerítesz, legyenek mint ez a szétégett
 vonatülés csupaszh váza - - - beszélgetünk.
 hazamegyünk ki-ki... - a vas hangja utána.

* * *

rongybabádat anyád, hajszálaival
 és búzaszemekkel tömte ki.
 az erdőben felejtetted egyszer
 s amikor újra megtaláltad
 a búza kinőtt testéből
 szétvetette csatokra mintha
 aknára feküdt volna,
 a hajszálak mintha fonalférgék
 a földhöz fércelték, a hajszálak
 mintha földet zabálnának...
 azóta ha erdőben sétálsz
 kihallod az aknákat, a detonáló csendet,
 kihallod, ahogy serken a mag,
 felszakad a halál. azóta ha ölelsz
 kitömött bábukat akkor is

KÁJARI GYULA: ARATÁS ELŐTT